

РЕШЕНИЕ

№ 40891

гр. София, 21.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **429** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Г. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], общ. А.. обл. В., подадена чрез адв. Ц. С. Д., съдебен адрес: [населено място], [улица], В. Т., офис С105, срещу Решение на КЕВР № Ж-1154/18.12.2025 г., с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с изх. № Е-11ИН-00-578/13.10.2025 г., подадена от А. Г. А. срещу „Електроразпределение Север“ АД, в частта относно техническите условия и цената за присъединяване.

С жалбата се релевира незаконосъобразност на решението на КЕВР в оспорваната част. Твърди се, че същото е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и целта на закона. Сочи се, че не дава ефективна защита на клиента на електрическа енергия и легитимира произволно и несъразмерно вменяване на тежести върху заявителя, несъвместимо с режима на присъединяване в урбанизирана територия. Излагат се твърдения, че решението потвърждава условия за присъединяване и цена за присъединяване, които изискват изграждане/удължаване на елементи от електроразпределителната мрежа ниско напрежение и съпътстваща инфраструктура по индивидуален проект, с определена прогнозна цена 24 687.62 лв. с ДДС, което представлява тежка, икономически неоправдана и незаконосъобразно прехвърлена върху заявителя инвестиционна тежест, формирана при неправилен избор на приложим ценови режим. Оспорва се изводът, изложен в мотивите на оспорвания административен акт, че процесният поземлен имот не е в регулация и не попада в строителните граници на населеното място, въпреки представените

доказателства, че имотът е урбанизиран и попада в строителните граници. В тази връзка се претендира непоследователност между наличните доказателства за урбанизирана територия и приетото от КЕВР, което води до извод за непълно изясняване на фактите и до възможен произвол при определяне на приложимия режим и цена. Твърди се липса на пълно и ефективно изясняване на фактите и липса на реална проверка по същество, тъй като КЕВР формално възприема тезата на Е. Север АД и на Общината, че имотът не попада в строителните (регулационните) граници, без да извърши реална проверка по представените от жалбоподателя доказателства за урбанизирана територия и без да изследва релевантните обстоятелства по устройственото положение на имота и приложимия ценови режим по Наредба № 1. Като аргумент жалбоподателят посочва, че КЕВР не обсъжда надлежно наличните документи, че територията е „урбанизирана“ и че имотът попада в строителните граници, което е решаващо за приложението на чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1 вместо чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1. Жалбоподателят поддържа становище, че имотът е в урбанизирана територия, за което са представени официални документи (кадастрална скица и удостоверение от [община]), като в този случай присъединяването и цената следва да се определят в логиката на урбанизираната инфраструктура и предвидимия ценови режим по чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1. Иска се отмяната на оспорваното решение на КЕВР и присъждане на деловодни разноски, включително заплатено адвокатско възнаграждение.

В проведени открити съдебни заседания по делото жалбоподателят не се явява и не се представлява. Поддържа жалбата чрез представена писмена молба от 06.10.2026 г. от адв. Д., с която заявява, че не оспорва заключението на съдебно-техническата експертиза и не възразява да се даде ход на делото по същество. Претендира разноски по делото по представен списък.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата като неоснователна. Излага подробни аргументи в представени писмени бележки. Прави възразение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител и не дава становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че на 26.03.2025 г. А. Г. А. подава „Искане за проучване на условията за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа“ № [ЕГН] за обект „Жилищна сграда“ в [населено място], общ. А., обл. В., местност „Трескава чешма“, ПИ 87518.30.24. От страна на „Електроразпределение Север“ АД е издадено „Становище за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа по реда на чл.117, ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 28 ал. 6 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи (НПОЕМ)“ изх.№ ПУПРОК-2927/03.04.2025 г. Становището предвижда присъединяването на обекта да се извърши чрез:

1. Удължаване на съществуваща въздушна мрежа ниско напрежение (НН) към СТП 1 Я. от стълб с приблизителни координати N43.300838, E27.879632, в посока имота на потребителя, чрез изправяне на необходимия брой СБС и изтегляне на необходимото количество усукани изолирани проводници (УИП) тип AL/R 3x70+54.6 мм².

2. Монтаж на подходящо електромерно табло на новоизправен СБС с приблизителни координати N43.301603, E27.880656, до границата на имота на потребителя, и хранването му от новоизградената въздушна мрежа НН.

3. Монтаж на средство за търговско измерване и необходимата предпазна и комутационна

апаратура в електромерното табло.

От електромерното табло по подходящ начин да се захрани локалното табло на обекта. Забележка: Присъединяването на обекта ще се осъществи след подмяна/монтаж на силов трансформатор в подстанция "М." по инвестиционна програма на „Електроразпределение Север“ АД.

По жалба от А. А. е образувано производство в КЕВР, във връзка с което е поискано становище от „Електроразпределение Север“ АД. Представено е становище от 23.10.2025 г., съгласно което с издаденото становище за присъединяване на потребителя не са вменени задължения по реда на чл. 117, ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ). Предложените условия за присъединяване са определени към датата на проучването в съответствие с приложимото законодателство и са съобразени както с местоположението на обекта/имота, така и с наличието на изградена в близост до него електроразпределителна мрежа, собственост на „Електроразпределение Север“ АД. Относно твърдението на жалбоподателя, че имотът попада в строителните граници на [населено място], общ. А., обл. В. и погрешно е определена цена за присъединяване, „Електроразпределение Север“ АД се позовава на изпратено писмо-запитване до [община], във връзка с присъединяване на бъдещ обект на потребление към електроразпределителната мрежа, с местоположение, [населено място], общ. А., местност „Трескава чешма“. Запитването касае попада ли имота в „територия извън регулация на населените места“ (извън строителните граници) съгласно § 5, т.6 Допълнителни разпоредби от ЗУТ. В получения отговор от [община], с техен изх.№2600-1121/1/20.11 2023 г., е посочено, че поземлен имот с местоположение: [населено място], общ. А., местност „Трескава чешма“ не попада в строителните граници на населеното място съгласно § 5, т.6 от Допълнителни разпоредби от ЗУТ или селищно образувание. Сочи се, че към момента на проучването и впоследствие дружеството няма информация за промяна в обстоятелствата, посочени в полученото писмо от [община]. В тази връзка и във връзка с осъществяване на присъединяването в по-кратък срок, външните присъединителни съоръжения, са предписани за изграждане на основание чл. 28, ал. 6 от НПОЕМ. Цената за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа, определена на база оптимална схема на присъединяване и съгласно чл. 33 и чл. 34 от Наредба №1 от 24.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) и Решение № Ц-002/29.03.2002 г. на ДКЕР (настоящо име КЕВР), е както следва: определя се по индивидуален проект и включва всички разходи, изчислени по разработен проект за присъединителните съоръжения. В тази връзка дружеството е определило прогнозна цена за присъединяването на обекта, формирана въз основа на действителните разходи, свързани с присъединяването на обекта на потребление до границата на собственост на присъединителните съоръжения по индивидуален проект, както следва: разходи за строително-монтажни работи, разходи за материали, разходи за проектиране, разходи за строителен надзор и други разходи.

Въз основа на събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране са изготвени доклад вх. Е-Д. от 11.12.2025 г. и проект на решение, отразено в протокол от 18.12.2025 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

На закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ на 18.12.2025 г. е разгледан доклад вх. Е-Д. от 11.12.2025 г. и проект на решение относно жалба от А. А., като е взето решение с два гласа „за“, от които два на членове на КЕВР със стаж в енергетиката.

Във връзка с гореизложеното е прието оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № Ж-1154/18.12.2025 г., с което е прекратено административното производство, образувано по

жалба с вх. № Е-11ИН-00-578/13.10.2025 г., подадена от А. Г. А. срещу „Електроразпределение Север“ АД, в частта относно възражението срещу техническите условия и цената за присъединяване, поради неоснователност. В частта на жалбата, в която се възразява срещу вмененото задължение на присъединяваното лице за изграждане на присъединяваните съоръжения по чл. 28, ал. 6 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, Комисията дава на „Електроразпределение Север“ АД следните задължителни указания:

1.1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и предостави на г-н А. Г. А. Становище за присъединяване на обект за потребление на електрическа енергия, находящ се в [населено място], [община], местност Трескава чешма, ПИ 87518.30.24, без да обвързва осъществяването на присъединяването с изграждане от присъединяваното лице на присъединителните съоръжения, които се намират след границата на собственост на електрическите съоръжения;

1.2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1.1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Във втората част, с която е уважена жалбата на А. А., решението на КЕВР не се оспорва в настоящото съдебно производство.

В Решение № Ж-1154/18.12.2025 г., с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-578/13.10.2025 г., подадена от А. Г. А. срещу „Електроразпределение Север“ АД, в частта относно възражението срещу техническите условия и цената за присъединяване, са изложени мотиви, че предмет на жалбата са предложените условия за присъединяване по Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК-2927/03.04.2025 г. на обект за потребление в ПИ с идентификатор 87518.30.24. В същото е определено, че електрозахранването на изградените/монтирани енергийни съоръжения ще се осъществи чрез удължаване на съществуваща въздушна мрежа НН към СТП 1 Я. от стълб с приблизителни координати N43.300838, E27.879632, в посока имота на г-н А., чрез изправяне на необходимия брой СБС и изтегляне на необходимото количество УИП. Прогнозната цена за присъединяване в размер на 24 687,62 лв. с ДДС е определена по реда на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия. Прието е, че ПИ 87518.30.24 не попада в строителните (регулационните) граници на населеното място - [населено място], [община], област В., поради което Е. Север АД е определило цената за присъединяване на обекта на жалбоподателката правилно, съгласно чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1, който предвижда, че „цената за присъединяване на крайни клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект“.

Така постановеното решение е оспорено от А. А. с гореописаната жалба пред АССГ, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е представена административната преписка и допълнително представени от страните писмени доказателства.

Представени са становища и удостоверение от [община] относно обстоятелството дали попада процесния поземлен имот в строителните граници на населеното място, скица на поземлен имот, нотариален акт за продажба на поземлен имот.

По доказателствено искане на жалбоподателя е допусната съдебно-техническа експертиза, чието заключение, представено от вещото лице А. Б., е прието от страните без оспорване. Същото е изготвено от лице с необходимата професионална квалификация и без данни за заинтересованост от изхода на делото, поради което се кредитира от съда.

Съгласно представеното и приобщено към доказателствата по делото заключение на СТЕ, въз основа на ОУП на [община], окончателен проект, достъпен на сайта на общината, и публично достъпни данни в К., експертът е направила извод, че поземлен имот с идентификатор 87518.30.24 по КК на [населено място], [община] попада в строителните граници на населеното място. За имота има действащ ПУП - ПРЗ, одобрен със Заповед № 1470/09.12.2008 г. на кмета на [община], с отреждане за жилищно строителство. Съгласно окончателния проект на ОУП на [община], одобрен със Заповед № РД-02-15-15/07.02.2025 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, имотът попада в урбанизирана територия - жилищни терени.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-1154 от 18.12.2025 г. е връчено на жалбоподателя не по-рано от 22.12.2025 г., предвид представеното копие на електронно съобщение, изпратено на г-н А. А., ведно с приложено решение на КЕВР № Ж-1154 от 18.12.2025 г. в електронен вид. Липсват данни относно датата на отваряне на съобщението или изпращане на потвърждение за получаване. Жалбата, с която се оспорва решението, е подадена с входящ номер от 07.01.2026 г. по описа на АССГ, изпратена по електронен път на 05.01.2026 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. А. А. има право и интерес от оспорване като адресат на индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за него и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-1154 от 18.12.2025 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената писмена форма. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, относими към издаването му.

По отношение на спазването на административнопроизводствените правила настоящият състав намира, че е изпълнена процедурата, разписана в чл. 142 и сл. от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, както и изискванията за приемане на решения от КЕВР, конкретно относно провеждане на заседание за разглеждане на доклада и проекта на решение, наличието на кворум и мнозинство. Въпреки това при постановяване на оспорваното решение са допуснати съществени процесуални нарушения, която са повлияли на материалната законосъобразност на акта.

Видно от мотивите на решението, за да приеме, че процесният имот, за който е заявено присъединяване към електроразпределителната мрежа, не попада в строителните граници на населеното място, КЕВР се позовава на становище на [община], получено в Комисията на 21.11.2025 г., с което общината е декларирала, че ПИ 87518.30.24 не попада в строителните (регулационните) граници на населеното място - [населено място], [община], област В..

По делото са представени три различни становища от [община]. В становище от 2023 г., на което се позовава Е. в представеното становище във връзка с жалбата на г-н А., е посочено, че имотът не попада в строителните граници на населеното място. В последващо такова от м.

април 2025 г. (удостоверение с изх. № УТ40.4-33/280/24.04.2025 г.) общината удостоверява, че същият имот попада в строителните граници на населеното място. В приложено към административната преписка писмо до КЕВР от [община] се сочи, че имотът не попада в строителните (регулационните) граници на населеното място – [населено място], [община], област В..

Видно е, че това спорно обстоятелство не може да бъде изяснено въз основа на становищата на [община], които са противоречиви, поради което е следвало Комисията да извърши по-задълбочена проверка в официални източници относно действащия общ устройствен план на населеното място.

Съгласно представеното по делото заключение на СТЕ, се установява, че към датата на постановяване на оспорваното решение на КЕВР има влязла в сила Заповед № РД-02-15-15/07.02.2025 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, съгласно която имотът попада в урбанизирана територия - жилищни терени, която заповед е публично достъпна на Единния публичен регистър по устройство на територията, поддържан от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Няма данни за последващо изменение на посочената заповед или промяна на ОУП. Поради изложеното съдът намира, че КЕВР не е събрал всички относими към спора данни, които са от значение за решаването му и които са били публично достъпни към момента на постановяване на решението по жалбата на А. А.. С това е нарушил задължението си по чл. 9, ал. 2 от АПК да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица и е постановил материално незаконосъобразен административен акт.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Предмет на спор в настоящото дело е цената за присъединяване, определена от Е. Север АД, за обект - ПИ 87518.30.24, [населено място], [община], област В.. Между страните е спорно дали цената следва да бъде определена по реда на чл. 33, ал. 1 или по реда на ал. 4 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия.

Ценовите условия за присъединяване на обекти към електроразпределителната мрежа са разписани в чл. 33 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия, като в разпоредбата на ал. 1 цената е в зависимост от предоставената мощност в kW. В ал. 2 е уточнено, че в цените за присъединяване на крайни клиенти към електроразпределителна/затворена електроразпределителна мрежа се включват само разходи, които са пряко свързани с услугата, като тези разходи не са елемент на цените за достъп и пренос през електроразпределителна/затворена електроразпределителна мрежа. Съгласно ал. 4 на същия член, цената за присъединяване на крайни клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект. Следователно, в зависимост от това дали обектът попада в територии във или извън регулация, цената се определено по предварително определена формула в първия случай, а във втория – по индивидуален проект, в който са включени действително направените разходи, които остават за сметка на крайния потребител.

В случая Е. Север АД е приложило чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 за определяне на цената за присъединяване на горепосочения обект по заявлението на А. А.. С оглед на това, за да се прецени дали оспорваното Решение № Ж-1154 от 18.12.2025 г. на КЕВР съответства на материалния закон, следва да бъде установено дали процесният обект попада в строителните (регулационните) граници на населеното място - [населено място], [община], област В.. Това обстоятелство се установява безспорно чрез изготвеното по делото заключение на допуснатата СТЕ. Вещото лице Б. е категорична, че, съгласно окончателен проект на ОУП на [община], одобрен със Заповед № РД-02-15-15/07.02.2025 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, достъпен на сайта на общината, и публично достъпни данни в К., поземлен имот с идентификатор 87518.30.24 по КК на [населено място], [община], попада в урбанизирана територия - жилищни терени, в строителните граници на населеното място.

Предвид гореизложеното приложимата норма при определяне на цената за присъединяване на този обект е в разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1, а не тази на ал. 4, поради което с оспорваното решение на КЕВР неправилно е прието, че становището за присъединяване, издадено от Е. Север АД, съответства на закона и фактическите обстоятелства. Комисията е постановила незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, а преписката да бъде върната за ново произнасяне при съобразяване на дадените в настоящите мотиви указания по тълкуване и прилагане на закона.

По разноските в производството:

При този изход на делото на жалбоподателя се следват направените по делото разноски за платена държавна такса в размер на 5,11 евро, разноски за изготвяне на СТЕ в размер на 412,49 евро и адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по делото в минимален размер от 511,29 евро, съгласно чл. от Наредба № 1 за възнаграждения за адвокатска работа, предвид направеното от ответника възражение за прекомерност на същото, което е основателно с оглед фактическата и правна сложност на делото, проведените открити съдебни заседания и процесуалната активност на пълномощника.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Г. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], общ. А.. обл. В., Решение на КЕВР № Ж-1154/18.12.2025 г., с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с изх. № Е-11ИН-00-578/13.10.2025 г. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба с изх. № Е-11ИН-00-578/13.10.2025 г. на А. Г. А., ЕГН: [ЕГН], срещу „Електроразпределение Север“ АД при съобразяване на дадените в настоящите мотиви указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на А. Г. А., ЕГН: [ЕГН], сумата в размер на 928,90 евро (деветстотин двадесет и осем евро и 90 цента), представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИ

Я: